SUOMESTA

PUOLAN JUONITTELUT SUOMEN JA VENÄJÄN RAUHANNEUVOTTELUISSA.

Pohjan Kansa kertoo:

Lukijamme ovat tietenkin huomanneet, että katkenneiden rauhanneuvottelujen alkaessa suomalaisen aseleposomissionin kanssa matkusti Rajajoelle myöskin Puolan sotaedustaja.

Mitä tämä merkitsee? Mitä puolalaisella sotaedustajalla on tekemistä suomalais-venäläisissä aseleponeuvotteluissa?

Se merkitsee tietenkin sitä, että Suomen ja Puolan hallitusten kesken on saatu aikaan sellainen salainen sopimus, jonka sisältö on Suomen kansalle ja yleisölle (kai myöskin eduskuntaryhmälle) toistaiseksi aivan tuntematon, mutta joka oikeuttaa molempia kontragenttejä (Suomen ja Puolan hallituksia) valvomaan kumpaisenkin puolen rauhanpolitiikkaa ja kontrolloimaan sen yhteydessä kehittyviä toimenpiteitä.

Muuten ei voi selittää puolalaisten läsnäoloa Suomen-Venäjän aseleponeuvotteluissa, jotka tulivat katkaistuksi Puolan hyökkäyksen aiettua.

Tallinnassa pidetty reunavaltain sosialistien konferenssi teki m. m. päätöksen siitä, että rauhanneuvottelut Neuvosto-Venäjän kanssa tapahtuisivat julkisesti, s. o. ilman salaista diplomatiaa ja sitäpaitsi työväenluokan kontrollin alaisena. Tästä päätöksestä olivat yksimielisiä sekä suomalaiset että puolalaiset sosialistiedustajat.

Näin ollen velvoittaa se meitä ja etupäässä sos.-dem. eduskuntaryhmää tekemään kaikki voitavamme salaisen rauhanpolitiikan lakkauttamiseksi.

Eduskuntaryhmän olisi sen vuoksi ollut syytä tehdä hallitukselle välikysymys, jossa vaadittaisiin selitys m. m. siihen, josko hallituksemme on tehnyt Varsovassa hiljakkoin pidetyssä konferenssissa salaisia sopimuksia Puolan interventsionistisen hallituksen kanssa ja ottaa selkoa millainen moisen salaisen sopimuksen sisältö on.

Ja jos hallituksen vastauksesta kävisi selville, että sellainen, Suomen kansalta salattu, yhteistoiminta vieraan Europan taantumuksellisimman hallituksen kanssa on olemassa, niin olisi eduskuntaryhmän työväenluokkamme tukemana vaadittava tällaisen yhteistoiminnan lakkauttamista ja ryhtymistä rauhanneuvotteluihin Neuvosto-Venäjän kanssa vapaalla pohjalla ilman minkäänlaista sekaantumista ulkoapäin saatikka sitten suoranaista riippuvaisuutta taantumuksellisesta diplomatiasta.

NELJÄ TYÖVÄENYHDISTYSTÄ PERUSTETTU MOUHIJÄRVELLE.

Vapun päivän jälkeen lähti Porista sos.-dem. piiritoimikunnan järjestäjä Mouhijärvelle herättämään henkiin kansalaissodasta lähtien nukuksissa olleita työväenyhdistyksiä, joita eivät paikkakuntalaiset uskaltaneet puuhata syystä, että heidän yrittäessäänkin jotakin kokousta pitää, tulivat poliisit ja paikkakunnan suojeluskuntalaiset esittämään "Mouhijärven perustuslakia", revolveria, kuten joku aika sitten tuom. V. Tannerille näytettiin.

Työväenyhdistykset perustettiinkin Tupurlaan, Lahnajärvelle, Tervamäelle ja Kortesjärvelle. Kullakin kylällä pidetyssä kokouksessa olivat poliisiviranomaiset saapuvilla, tiedustellen henkilötodistuksia ja vaatien ehdonalaisia poistettavaksi kokouksista, muussa tapauksessa he hakevat paikalle "majuri" Wahlroosin. Häntä ei kuitenkaan tilaisuuksiin kuulunut ja kokoukset saivat niin ollen esteittä jatkua.

Tulkoon mainituksi, että kaikissa niissä kylissä, joihin yhdistykset perustettiin, on ennestään työväentalot, jotka kuitenkin ovat mitä kurjimmassa kunnossa: ikkunat säpäleinä y. m. s. Yhden talon ikkunat jo kerran laitettiin uudestaan ehjiksi, mutta paikkakunnan varjelijat tai heidän hengenheimolaisensa kävivät ne särkemässä. Tämän vuoksi työväentalojen ikkunat on täytynyt verhota laudoilla. — U. Aika.

RAUMAN PORVARIT OMANKÄDEN OIKEUTTA HARJOTTAMASSA

Suojeluskuntajuhliin otettu kunnan varoja valtuuston luvatta.

Rauman vapausjuhlien johdosta tehtiin v. k. 29 p:nä valtuuston kokouksessa välikysymys. Valtuuston sos.-dem. ryhmän puolesta tiedusteli J. E. Malmivuori rahatoimikamarin puheenjohtajalta onko perää siinä, että kaupungin varoja on käytetty Raumalla vietetyissä vapausjuhlissa, vaikka valtuusto ei ole tällaiseen tarkoitukseen rahaa osoittanut ja jos niin on, niin millä perusteilla.

Rahatoimikamarin puheenjohtaja vastasi ,että niin on tehty. Asian johdosta syntyneessä keskustelussa osoitettiin sos.-dem. ryhmän taholta, että tällainen kunnan varojen käyttö on vastoin kunnallisasetusta. Porvariston taholta taas koetettiin sitä selittää asiaan kuulumattomilla perusteilla, nim. että mainitut juhlat muka ovat olleet kuntalaisten yhteisiä! Asia lähetettiin valmisteluvaliokunnan selviteltäväksi. — U. A.

PORIN TYÖVÄENTALON POLTTAMISYRITYKSET.

Syytetty tunnustanut. — Sytyttänyt tulipalon kaksi kertaa.

Kuten muistetaan, syttyi Porin työväentalolla tulipalo viime huhtik. 17 ja 21 päiväin vastaisina öinä. Tapauksia epäiltiin heti murhapoltoiksi ja johtivat asiasta pidetyt tutkimukset lopulta siihen ,että epäluulonalaisena polttoyrityksiin pidätettiin työnjohtaja Ilmari Suomela, synt. Kiukaisista, asuva Porissa.

Keskiviikkona oli asia ensi kerran esillä Porin raastuvanoikeudessa. Suomela oli itse vastaamassa asiasta.

Poliisikuulustelussa oli Suomela kertonut kummallakin kerralla kiivenneensä yli lauta-aidan työväentalon pihaan ja palavalla tuohella sytyttäneensä ensi kerralla alustassa olevat halot ja toisella kerralla rakennuksen asemanpuolisen pään. Tämän jälkeen oli hän poistunut, kuten oli tullutkin. Portti oli kummallakin kerralla ollut lukittu, mutta alustan ovet sensijaan auki.

Oikeudessa kertoi Suomela tehneensä teot kostoksi siitä, että oli eräänä iltana joutunut tappelussa häviölle kahden työväentalolta tulleen miehen kanssa, mutta lisäsi polttoöinä olleensa niin humalassa ,ettei muistanut mitään muuta.

Asiassa kuultiin kuutta todistajaa, joista kaksi kertoi Suomen Palokunnantalon kahvilassa sanoneen: "Ihmeellisen hyvin nuot tuolla työväentalolla haistavat käryn, kun ei ehdi kuin tulitikkulaatikon kansi vähän palaa. Lahtarit sytyttävät ja porvarit sammuttaa." Sitäpaitsi kertoi kolme todistajaa nähneensä Suomelan mainittuina paloöinä liikuskelevan työväentalon seutuvilla.

Vastaajan pyynnöstä lykättiin jutun enempi käsittely ensi tiistain istuntoon. — Sat. K.

POLIITTISET OIKEUSJUTUT.

Turun hovioikeuden antamia kuritushuonetuomioita.

Turun hovioikeus on nyttemmin antamallaan päätöksellä tuominnut valtiopetoksellisesta salahankkeesta ja valtiopetoksen valmistelusta työmiehet Hj. A. Huplin ja Johan F. Haapalaisen 6 vuodeksi, O. V. Itkosen 5 vuodeksi, J. Huotisen ja A. A. Ahtiaisen 2 vuodeksi sekä V. A. Santasen 1 vuodeksi kuritushuoneeseen. Kun Hupli on ennen tuomittu valtiopetoksesta 12 vuodeksi ja Huotinen 4½ vuodeksi, yhdistetään rangaistukset, joten Hupli on pidettävä kuritushuoneessa 15 v. ja Huotinen 6 v., Hupli menettää kansalaisluotatmuksensa ainiaaksi, Haapalainen 9 vuodeksi, Huotinen 10 v., Itkonen 8 v. sekä Ahtiainen ja Santanen 4 vuodeksi.

"Valtiopetoksen valmistelusta" on hovioikeus tuominnut kirjaltaja J. L. Ruohosen 1½ vuodeksi kuritushuoneeseen ja menettämään kansalaisluottamuksensa 4 vuodeksi, lasinleikkaaja K. V. Terhon 1 vuodeksi eli kun tähän lisättiin hänen ehdollinen rangaistuksensa yhteensä 3 vuodeksi 9 kk. kuritushuoneeseen ja menettämään kansalaisluottamuksensa 8 vuodeksi, työmies J. K. Aron yhteensä 4 v. 5 kk. 17 päiväksi kuritushuoneeseen ja menettämään kansalaisluottamuksensa 9 vuodeksi, lämmittäjä A. V. Nilssonin vuodeksi kuritushuoneeseen ja menettämään kansalaisluottamuksensa 3 vuodeksi, maalari A. J. V. Airiston yhteensä 3 v. 6 kk. 13 p. kuritushuoneeseen ja menettämään kansalaisluottamuksensa 9 vuodeksi. Tuomittujen rangaistuksista on kuitenkin vähennettävä 4 kk. koska he ilman omaa syytään ovat olleet kauan vankeudessa.

Työmies F. A. Korsberg ja kumpp. A. J. Hjerpe ovat vapautetut rangaistuksesta.

"Valtiollisesta salahankkeesta ja valtiopetoksen valmistelusta" oli Turun hovioikeudessa torstaina syytteessä lämmittäjä Niilo Johannes Kivimäki, Kaarinan pitäjän Vähästä-Heikkilästä. Aikaisemmin on valtiorikosylioikeus tuominnut Kivimäen avunannosta valtiopetokseen ,pidettäväksi 6 v. kuritushuoneessa. Kivimäki, joka on syntynyt 1898, kertoi kapinan aikana menneensä Viipurista Pietariin, missä oli elokuuhun asti 1918 toiminut halkotöissä. Kun ruoka oli alkanut loppua, oli hän aikonut lähteä Muurmanille, mutta oli joutunut jäämään Petroskoihin, jossa työskenteli veturinlämmittäjänä lokakuun loppuun 1919. Sittemmin palasi hän Suomeen. Tänne päästyään oli hän Helsingissä etsinyt työpaikkaa, kunnes viime tammikuun 16 pnä joutui kiinni. K. kielsi ketään yllyttäneensä kapinallisiin puuhiin eikä hänellä myöskään ollut mukanaan minkäänlaista kirjallisuutta, minkä vuoksi oli sitä mieltä, että syyte häntä vastaan on aiheeton. — Hovioikeus päätti antaa jutussa päätöksensä vastaedes määrättävänä päivänä.

PORVARILLINEN URHEILIJA ENNÄTYSMATKALLA.

Lyönyt rikki 140 ikkunaruutua, särkenyt puhelinkoneen y. m.

Tampereella Rosendahlin kesäravintolassa pani hirveän metakon toimeen porvarillinen urheilumies, rautatieläinen Arvid Saaristo. Tapauksen kulku oli seuraavanlainen:

Iltasella aikaisemmin olivat sanottuun ravintolaan menneet ravintolan vuokraajat rouvat Ilen ja Kahiluoto kahden herrasmiehen seurassa. Noin klo 10 ajoissa illalla saapui sinne edellämainittu Saaristo humalaisena pyrkien sisälle. Häntä ei kuitenkaan sinne laskettu, jolloin hän siitä hirveästi sydämistyi, sai jotenkin murretuksi oven auki ja hyökkäsi sisään karaten heti toisen läsnäolleen herrasmiehen kurkkuun aikoen ruveta tätä pahoinpitelemään, jonka kuitenkin toiset väliinmennen estivät. Nyt nousi Saariston sisu yhä. Jostakin keksimällään rautasängyn jalalla alkoi hän pirstoa ikkunoita rikkoen kaikkiaan 140 ruutua. Samoin löi hän rikki puhelinkoneen, ravintola-astioita ja mitä eteensä sattui. Senjälkeen heitti hän kaikki huoneissa löytyvät rautasängyt ulos toisen kerroksen ikkunoista.

Kauhistuen tuollaista hirveää "huvittelua" lähtivät rouvat ja herrasmiehet pakosalle, jolloin sankari vielä jäi urheiluaan jatkamaan. Saaristo on tunnettu entuudestaankin peräti raivokkaaksi ja räyhäämishaluiseksi mieheksi. — K. L.

KUOLEMATTOMUUDESTA

(A. Lipschutzin mukaan.)

Kokemus osoittaa, että ihmisen ja eläimen elämän pituus on rajoitettu. Siitä huolimatta, vaikka ihminen tai eläin ei koskaan olisi sairas, tavoittaa lopulta jokatapauksessa kuolema. Kuolema tässä tapauksessa sanotaan johtuvan "vanhuuden heikkoudesta". Kuolema on silloin n. s. luonnollinen kuolema.

Mitä on kuolema?

Kuolemasta voi puhua ainoastaan elämän vastakohtana. Ainoastaan mikä elää, voi kuolla.

Elämä on käsityksemme mukaan sarja kemiallisia ilmiöitä, pikku osissa, "soluissa", joista kukin elävä olento on muodostunut.

Elämä on elävän aineen aineenvaihtoa.

Kuolema on elämän vastakohta. Solu on "kuollut", kun alituisesti tapahtuva aineenvaihto on tauonnut. Kun solun aineenvaihto on häiriintynyt tai muuttunut, että aineenvaihdon pysähtyminen on seurauksena, niin solu on "kuolemassa".

On varottava muuatta erehdystä.

On sellaistakin elämän pysähtymistä, mikä ei ole samaa, kun kuolema. Jos jotakuta solua — esim. yhdestä solusta muodostunutta alkueläintä — alkohoolilla myrkytetään, niin lakkaa solu pian liikkumasta. Se on "'kuin kuollut". Mutta jos poistetaan alkohooli siitä vesipisarasta, missä alkueläin on, alkaa tämä elää eloisasti, kun ennenkin. Solu ei kuollut ,vaan alkohooli oli suunnannut aineenvaihdon toisenlaiseksi, että näkyvät elonmerkit olivat tauonneet.

Solu voi palata säännölliseen olotilaansa niin pian, kun vahingoittava myrkky on poistettu.

Kuollutta solua, tahi kuollutta soluyhteiskuntaa sanomme ruumiiksi. Siinä missä solut ovat kuolleet, on ruumis kuollut. On kysymys siitä, onko elimistöjen valtakunnassa kuolemattomuutta, tai yleisemmin sanoen, onko elävä aine sellaisenaan kuolevaista tai kuolematonta. Onko solun elämä aina ehdottomasti päättyvä kuolleen ruumiin elottomaan olotilaan?

Kolmisenkymmentä vuotta sitten on biologian tutkija Welsman esittänyt sen kannan, että yksisoluiset alkueläimet ovat kuolemattomia siinä merkityksessä, että kuolema ehdottomasti ei kuulu niiden elämänkulkuun, vaan että suotuisissa oloissa yksisoluisten elämä voi jatkua ilman. että olio kuolee.

Seuratkaammepa nyt sellaisen yksisoluisen eliön elämää.

Yksisoluisen Ameban tai muun samanlaatuisen eliön suvun jatkaminen tapahtuu siten, että ellö määrätynä elämänhetkenänsä jakautuu kahtia. Kahdeksi samanlaiseksi puoliskoksi eli "tytärsoluksi".

Tytärsolut kasvavat. Kun ne ovat tulleet niin suuriksi, kun "äitisolu" oli, ne taas uudelleen jakautuvat. Ja niin yhä edelleen.

Missään ei ole tilaa kuolemalle, ellei pikkueliötä mikään ulkonainen vaurio kohtaa. Siten ovat yksisoluiset eliöt kuolemattomia.

Mutta nyt on otettava vielä huomioon seikka, joka tekee kysymyksen yksisoluisten eliöitten kuolemattomuudesta mutkikkaammaksi.

Jos yksisoluiset todella ovat kuolemattomia, silloin ei saa niiden elämänkulussa — sehän oli edellytyksenä — tulla milloinkaan kuolleen ruumiin kehitysastetta.

Äitisolu on jakautunut tytärsoluun ja niin aina edelleen äärettömiin. Niin on oleva, jos edellämainittu teoria yksisoluisten eliöitten kuolemattomuudesta pitää paikkansa.

Mutta tämä asia, kun yksisoluisten elämää tarkemmin tarkattiin, ei ollut aivan näin. Ranskalainen oppinut, Manpas, 1880 luvun lopulla, innokkaasti tutki yksisoluisten eliöitten elämää. Hän havaitsi, että yksisoluisten jakautumiskyky ei ole rajaton, kuten Weisman on arvellut. Manpas sanoo, että yksisoluisten eliöitten sukupolvi sukupolvelta yhä pienenee. Eliöt menettävät värähdyskarvansa, joitten avulla ne liikkuvat. Samalla tapahtuu niissä muitakin muutoksia. Solut, sanoo Manpas, "vanhenevat" ja lopulta kuolevat. Maanpas'in mukaan eivät siis yksisoluiset ole kuolemattomia. Hän tuli siihen johtopäätökseen, että kuolema on ehdoton loppukohta elämälle. Manpas'in käsityksen mukaan tekee kuolema työnsä kaikkialla elävien olentojen keskuudessa. Manpas sai mielipiteelleen kannatusta eläintieteen tutkijain Richard Hertvigin ja Calkinsin teoksista. Amerikalaisen Calkinsin teokset johtivat samaan tulokseen kuin Manpasin. Nimittäin, että senjälkeen kun on määrätty määrä jakautumisia, noin 100—200, yksisoluisten elämässä, seuraa ajankohta, jolloin ne, sellaisten muutosten ilmettyä, kuolevat. Calkins nimittää tällaista: yksisoluisten kehitystilan rappeutumiseksi.

Taas jälkeenpäin, joku vuosi sitten, on havaittu uusia seikkoja tätä kysymystä valaisemaan.

Eläintieteen tutkija Woodruff teki seuraavan kokeen: Hän otti akvariumistaan villin yksisoluisen alkueläimen, jonka määräsi uuden laajan alkueläinsuvun kantajuureksi. Woodruff piti hyvää huolta tämän alkueläimen menestymisestä. Joka kerta kun kantasolun syntymisen ja jakaantumisen välillä ehti aikaa kulua noin vuorokausi, siirsi Woodruff monet tytärsolut uuteen akvariumiveteen.

Ja nähtiin, että veden uudistaminen teki eliölle niin hyvää, jotta ne jakautuivat loppumattomiin. Viiden vuoden kuluessa on Woodruff kasvattanut 3029 alkuperäistä, kantajuuresta polveutunutta alkueläin sukupolvea. Niinollen jakautuminen oli siis tapahtunut 2029 kertaa. Ja viilin alkueläimen lapsenlapsi oli yhtä terve, kuin kantaisäkin oli ollut.

Siten oli taas yksisoluiset pelastuneet kuolemattomiksi. Mistä sitten johtui, että Manpas, Hertvig ja Calkins ovat tutkimuksissaan joutuneet niin erilaisiin tuloksiin? Tässä on syy, nämä mainitut tutkijat eivät ole Woodruffin tavoin huolehtineet yksisolnisten menestymisestä, vaan antavat niiden olla monia sukupolvia samassa akvariumivedessä. Se juuri vahingoitti soluja, sen Woodruff selvästi todisti.

Solut ulostavat ympärillään olevaan veteen ainevaihtonsa tuotteita. Tämä elämänkuona kokoontuu akvariumiveteen ja myrkyttää solun, että sen ainevaihto häiriytyy, niinkuin höyrykoneen toiminta häiriintyy, jos siihen kasaantuu suuret määrät tuhkaa.

Woodruff on epäämättömästi osoittanut, että juuri solujen aineenvaihdon tuotteet saavat aikaan, että solut alkavat joutua rappeutumistilaan, joka saattaa solut lopulta kuolemaan. Sen mitä Manpas, Hertvig ja Calkins olivat havainneet vanhentumis- tahi rappeutumisilmiöksi, jollainen heidän mielestään kuului ehdottomasti solun elämään, olikin todellisuudessa vain solun elämän häiriintymistä, jonka ulkonaiset olosuhteet saavat aikaan.

Jos ulkonaiset olosuhteet saatetaan suotuisiksi, kuten Woodruffin tehdessä kokeitaan, niin mitään rappeutumista ei tapahdu yksisoluisten elämässä sen jatkuessa sukupolvista sukupolviin.

Nyt siis tiedämme, että kuolema, kuollut ruumis, ei ehdottomasti kuulu elämään. Sen loppujaksona on, että kuolema ei miten.ään ole elämän sisäisenä välttämättömyytenä.

Mutta eläimet ja ihmiset kuitenkin kuolevat. Miten tämä seikka selvitetään?

Yllaselostetut kokeet ovat tuottaneet valaisua myös siihen kysymykseen, miksi meidän on kuoltava, vaikka yksisoluiset — solu — elävä aine sellaisenaan, on kuolematonta. Noiden tutkimusten mukaisesti on meidän otaksuttava, että myös sellaisessa soluyhteiskunnassa, kuten ruumiissamme, missä miljoonat solut elävät yhdessä, aineenvaihdon kasautuminen on syynä, että solujen täytyy kuolla. Tuollaisessa soluyhteiskunnassa ei pidetä riittävää huolta siitä, että kaikki solujen synnyttämät ainevaihdon tuotteet nopeaan poistettaisiin. Soluyhteiskunnassa solut ovat yhtenä joukkona ja vain muutamat niistä ovat sellaisessa asemassa, että veri vilkkaammin niitä huuhtoo. Näinollen on helposti käsitettävä, että aineenvaihdon tuotteiden poistaminen solujen elämää häiritsemässä, ei voi tapahtua yhtä helposti ja perusteellisesti kun silloin, kun on kysymys yksisoluisista eliöistä, joita niiden vapaassa elämässä vesi kaikilta puolin huuhtoo.

Venäläisen tutkijan Muhlmanin tekemät kokeet osoittavat, että vanhentumisilmiöt johtuvat juuri aineenvaihdon kasaantumisesta ihmisruumiiseen.

Kun tulee hetki, jolloin aineenvaihdon tuotteiden kasautuminen hermosoluihin ja sydänlihasten soluihin on tullut kovin suureksi, silloin häiriytyy ja estyy näiden solujen aineenvaihto kokonaan. Solut kieltäytyvät toimimasta, silloin kuolema alkaa tehdä työtä soluvaltion solujen joukossa.

Jos verenkierto ja hengitys olisi täydellisemmin järjestetty, silloin kaikeki olisimme kuolemattomia. Mutta tässä suhteessa ei herra ole "ilmistänyt" ja me jäämme tuhoutumaan solujen aineenvaihdon epätäydellisyyden seurauksiin.

S. S. Järjestön organiseerajan Aaro Hyrskeen matkaohjelman lännen valtioissa:

West Berkeley, Cal., kesäk. 16, 18, 20 ja 22 p.

Fort Bragg ja ympäristö, kesäk. 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 ja heinäk. 1 ja 2 p.

Eureka, Cal., heinäk. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11 p.

MYYTÄVÄNÄ
160 eekkerin farmi

Sijaitsee Pacific kauntissa, Washingtonin valtiossa. Maasta on noin 5 tai 6 eekkeiä puhdistettua. Hyvä asuinrakennus, paana, kanahuone, hyvä uloslämpiävä sauna. Maalla on nuoria hedelmäpujta. Automobiilitie kulkee maan vierestä, sekä Deep River tukkiyhtiön rata. Yhtiön kämpät ovat niin lähellä että kotoa voi käydä työssä jos niin haluaa. Salmon Creek juoksee maan läpi. Erinomaisen hyvä paikka kasvattaa kanoja. Maalla tulee aina olemaan hyvä, riittävät karjanlaidun. Tukkiyhtiö kulettaa vapaasti tavaran kauppalasta kotia. — Haluan tehdä pikaisen myynnin sillä minulla on kaksi maata ja en voi hoitaa molempia. Tarjoan hyvät maksuehdot. — Omistaja:

W. HOKKANEN,
Deep River, Wash.

MYYTÄVÄNÄ

40 eekkeriä maata 12 mailia Woodlandista, Wash., 12 eekkeriä viljelyksellä, 20 kantavaa hedelmäpuuta, 3-huoneinen asuinrakennus, paana 40x50, hyvä lähde. Kolme lehmää, 2 hevosta, 3 sikaa, 30 kanaa, aura, diski, uusi konesaha, separaattori, 3 kärryä sekä paljon muita pienempiä työkaluja. Kaikki huonekalut paitsi neulomakonetta. — Maa sijaitsee kulkukuntoisten teiden varrella. Hinta $2,500. (19)

W. L. STRONG,
Woodland, Wash.

Maata myytävänä

Avointa taikattua taikkimaata 167 eekkeriä, josta haluan myydä puolen jaettuna paloihin taikka kokonaisena. — Maa sijaitsee Youngs Riverillä, 6 mailia Astoriasta, tekeillä olevan sementtitien varrella. Maalla on koulu, hyvä vesi ja hedelmätarha, ja tarpeeksi kovaa maata rakennuksia varten. Maksuehdoista y. m. saa tietoja omistajalta paikalla.

JOHN EKLUND,
R. 1, Box 142, Astoria, Ore.

Seattle
LÄÄKÄREITÄ

PARANTUKAA luonnon avulla

Kiinalaiset luonnon-kasvikotiparannus keinot parantavat onnistuneesti reumatismia, munuais-, vatsa-, veri- ja rakkotauteja heikkoutta, naisten tauteja ja monia muita miesten ja naisten tauteja.

M. HEE WO CHINESE MEDICINE COMPANY
208 James St., Seattle, Washington
Perustettu vuonna 1903.

SUOMALAISILLE
hyvin tunnettu
VALOKUVAAJA
H. T. Motoyoshi
palattuaan ulkomailta valmistaa parhaita valokuvia
2009½ Fillmore St.
SAN FRANCISCO, CAL.

H. SLIKERMAN
ASIANAJAJA JA LAKIMIES
Pacific Bldg. Room 909
San Francisco, Calif.

Puhelin: Kearny 2114
CALIFORNIAN SUOMALAINEN LAKIMIES
ONNI A. WUOLLE,
Attorney and Counselor at Law
582 Market Street,
609—610 Hobart Bldg. San Francisco, Cal.

MUOTILIIKE. — Erikoisala naisten hatut.
Varastossa on uusia naisten hattuja, tilaamalla tehdään ja vanhoja uusitaan. — Liiketunnit: 12—9 j. p. p.
SAN FRANCISCO, **MRS. ELVI SALA** CALIFORNIA
240 Noe St. (16 & Market st.) — Puhelin: Market 6630

HOTEL MINNESOTA
761 Howard St.
Bet. 3rd and 4th Sts.
Puhelin: Douglas 5641.
J. HILL, omistaja.

SUOMALAINEN PALLOHUONE
Tupakkaa ja pehmeitä juomia.
748 Howard St.
SAN FRANCISCO, CAL.

Suomen puoluelehtien tilauksia välitämme!

Julkaisemme tässä hinnottelun Suomen puoluelehdistä ja toivomme että kaikki asiamiehemme leikkaavat tämän ilmoituksen ja säilyttävät sen sekä ottavat tilauksia allamainituille lehdille; myönnämme 10 pros. alennuksen kaikille asiamiehillemme. Samoin voivat kaikki yksityiset lähettää tilauksensa osotteella: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

Lehden nimi	Ilmest. paikka	Hinta v:lta.	½ v.
Sosialistinen Aikakauslehti	Helsinki	$2.00	$1.00
Sos.-dem. Aikakauslehti	Helsinki	$3.00	$1.50
Kansa	Kuopio	$8.00	$4.00
Pohjan Kansa	Oulu	$6.00	$3.00
Työläinen	Vaasa	$4.00	$2.00
Kansan Lehti	Tampere	$6.00	$3.00
Hämeenkansa	Hämeenlinna	$3.00	$1.50
Sosialisti	Turku	$8.00	$4.00
Kansanvoima	Sortavala	$3.00	$1.50
Kansan Työ	Viipuri	$8.00	$4.00
Suomen Sosialidemokrati	Helsinki	$10.00	$5.00
Kurikka, pilalehti	Helsinki	$2.00	$1.00
Kuluttajain Lehti, Osuust.	Helsinki	$2.00	$1.00
Työväen Urheilulehti	Helsinki	$2.00	$1.00
Työläisnuoriso	Tampere	$2.00	$1.00
Uusi Aika	Pori	$6.00	$3.00
Työn Voima	Jyväskylä	$6.00	$3.00

Asiamiehet, ripeään toimintaan tilauksien hankkimiseksi Suomen työväenlehdille. — Toveruudella:

TOVERIN LEVITYSOSASTO.

---

mästä vakaumuksestaan puoluetta kannattavat. Niiden lukumäärä ei ole pieni ja eroamisjupakka, milloin se esille otettaisiin, vahvistaisi heidän asiaansa ja asemaansa.

Ja mitä sitten olisi itsenäinen suomalaiskansallinen sosialistijärjestö? Se ei voisi olla mitään muuta kuin mitä yleensä tuommoiset yhdistykset ovat. Siihen kuuluvan yhdistysten ja osastojen politikoitsijajäsenet pitäisivät suukopua keskenään ja muut jäsenet, sikäli kuin niitä olisi, pitäisivät niissä yllä keskinäistä seurustelua ja huvittelua. Suomalaiskansallinen sosialistijärjestö Amerikassa ei voisi säästyä pilkkakirveitten hammastelulta. Sille sanottaisiin siinäpä on ylpeitä ja eteviä finnejä. Amerikan satamiljoonainen kansa ei kykene antamaan niin eteviä, että finnit voisivat olla yhteydessä ja kanssakäymisessä niiden kanssa. Tämän taustan eteen saattaisi vetää kerta toisensa jälkeen selvää kieltä puhuvia esimerkkejä ei ainoastaan Amerikan olosuhteitten ymmärtämättömyydestä ja tietämättömyydestä, vaan yleensä lasten tossuissa astelevien asteella olevasta tietoisuudesta.

Tämmöisen aseman puolustelu ei voi olla muuta kuin mahdoton. Ne, jotka semmoisen aseman herroiksi antautuisivat, eivät voisi siinä seisoa.

Tilanteen tarkastelu näyttää meille, että vieraskielisten ryhmien täytyy ottaa Sosialistipuolue pääasiassa semmoisena minkämoiseksi varsinais-amerikkalaiset sosialistit sen tekevät. Pakko- ja kuritoimenpiteillä he eivät sitä toiseksi saa. Itsenäisinä vieraskielisillä ryhmillä taas ei ole mitään asemaa tai merkitystä.

Ne meidän järjestömme piireissä, jotka odottavat psykologista hetkeä mikä tekisi mahdolliseksi virallisen eristäytymisen Sosialistipuolueesta, laskevat, että varsinais-amerikkalaisesta kansanaineksesta voisi nakkautua henkilöitä, jotka olisivat alttiita perustamaan Sosialistipuolueelle kilpailijan kommunistipuolueen leimalla ja antaisivat siis myöskin tämmöiselle puolueelle varsinais-amerikkalaisen leiman. Tämä on kumminkin osotus vain siitä, että noitten laskelmien tekijät ovat jotensakin kykenemättömiä tutkimaan vallitsevaa tilannetta ja näkemään sitä semmoiseksi mimmoinen se todellisuudessa on. Ja he vajoavat vajoamistaan harhanäkyjen uhriksi.

Varsinais-amerikkalaisten joukosta voisi pitää näköpiirissä vain yhtä ainesta (ottamatta lukuun oikeusdepartementin salaisia asioitsijoita), josta Amerikan n. s. kommunistiset lahkot saattaisivat saada johtajia ja julkisuusedustajia. Tarkotamme porvari-radikalien vasenta sivustaa, johon kuuluu nälkäisiä taiteilijoita, epänormaalisia salonkifilosofeja, platonisia anarkisteja ja syndikalisteja, — siis ainesta, minkä suhde porvariluokkaan on samantapainen kuin ryysyköyhälistön suhde varsinaiseen köhälistöön. Kommunistinen Työväenpuolue sai juuri näistä sekä "joukkonsa" että johtajansa.

Mutta onneton ja jo ennakolta tuomittu on se työväenliike, joka johtajansa ja julkisuusedustajansa saa mainitusta kansankerrostumasta. Siihen kuuluvat eivät ole pohjaltaan ollenkaan kommunisteja kollektivisteja, vaan niin pitkälle kehittyneitä individualisteja (itselöidä), että he tapailevat vastakohtaansa, millä Venäjän vallankumous on leimannut eräitä vallankumouksen johtavia miehiä, on kysymyksenalaisen aineksen kommunismia. Sitä paremmin kun repäsevä puhe diktatuurista antaa sille väriä. He ihailevat rajattomasti Venäjän vallankumouksen suuria miehiä. He katselevat näitä "köyhälistön diktatuurina", sillä heidän ajatusmaailmansa perustuu uskolle, että "yhteinen kansa on tyhmää ja tietämätöntä" sekä kykenemätöntä vapauttamaan itseänsä, ellei suuret henkilöt ja nerot johda sitä ja ellei nerokkaitten johtajien ja johdettavien suhde ole samantapainen kuin on armeijan ja komentavan kenraalin välinen suhde.

Luonnottomampaa kokoomusta ei voisi olla kuin olisi yllämainittujen johdolla toimivat puolue, jonka "joukoina" olisi m. m. meidän järjestömme "radikalisin" osa. Suuntariita "joukkojen" ja johtajien välillä olisi luonnostaan lankeava. Nuo "kommunistiset" johtajat eivät siedä, että joku ulkopuolinen yrittäisi heitä ajavostella tai heitä varten toimintaohjetta laatia. He vaativat täyttä persoonallista vapautta. "Köyhälistön diktatuuri" on heille sama kuin rajoittamattoman persoonallisen toimintavapauden luovutus neroille. Tänään he tahtovat kurttiseerata sen tai tämän "uuden vapauden" apostolin kanssa ja huomenna taas maalata taiteellista sisäistä minäänsä kutkuttavia kuvauksia kurttisikumppaneistaan. Suin päin he aina lentävät sinne missä joku ihmeellinen "uusi aate" tai ilmiö näyttäytyy. He puhuvat nykyään innostuneesti kommunismin ja "köyhälistön diktatuurin" puolesta, mutta kukaan ei ole koskaan nähnyt, että joku heistä olisi edes yrittänytkään ymmärtää taloudellista kehitystä ja siitä johtuvia yhteiskunnallisia liikkeitä materialistiselta kannalta. Nämä ovat mahdottomia minkään puolueen johtajiksi tai julkisuusedustajiksi. Mutta muita ei ole varsinais amerikkalaisissa piircissä, jotka sanovat harrastavansa venäläisestä esikuvasta kopioidun kommunismin sovelluttamista Amerikan työväenliikkeen toimintaohjeeksi. He ovat ainoat, jotka arvostelevat Yhdysvaltain sosialistipuoluetta samoilla sanoilla ja lauseparsilla kuin meidän "vasemmistolaisemme".

Jos me voisimme auttaa "vasemmistolais"-johtajiamme pääsemään amerikkalaisten toveriensa seuraan — jos me voisimme apua tässä suhteessa antaa loukkaamatta Amerikan suomalaisten työläisten sosialistista liikettä, — niin mielellämme me tekisimme voitavamme palvellaksemme heitä.

Tämä olisi parasta mitä heille voisi opetukseksi antaa siitä sohlauksesta mihin he ovat ottaneet osaa vahingoittaakseen Yhdysvaltain sosialistipuolueen asiaa. He ovat tehneet voitavansa sisäisen taantumuksen aikaansaamiseksi järjestössämme ja he ovat tehneet parastaan syöstäkseen järjestömme aivan ilmaiseksi ulkopuolisen taantumuksen ja sorron saaliiksi.

Järjestömme jäsenten pitäisi jo vihdoinkin huomata, että keskuudessamme toimii sokeita johtajia, joiden tie on järjestöllemme turmion tie. Heidän tarkotuksiansa me emme epäile, mutta heidän tietämättömyytensä nykyisen tilanteen arvioimisessa ja heidän lakkolaisvimmansa on yhtä turmiollinen järjestöllemme kuin mikä muu tahansa. — Raiv.